

Ба Шӯрои диссертатсионии 6D.KOA-019-и назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон (734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 17)

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ оид ба диссертатсияи Ақилова Муқаддас Мирмуҳамадовна дар мавзӯи «Таҳлили ҳукуқӣ – чиноятӣ таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё ҷамъиятии Ҷумҳурии Тоҷикистон», барои дарёғти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳукуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳукуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳукуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳукуқшиносӣ)

Мутобиқати муҳтавои диссертатсия ба ихтисос ё соҳаи илми Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи Ақилова Муқаддас Мирмуҳамадовна дар мавзӯи «Таҳлили ҳукуқӣ – ҷиноятӣ таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё ҷамъиятии Ҷумҳурии Тоҷикистон», нақша, маводҳои илмию амалии дар рисола истифодашуда, натиҷаҳо, ҳулосаҳо ва тавсияҳои дар доираи тадқиқот манзуршуда ба ихтисоси 12.00.08 – Ҳукуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳукуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳукуқшиносӣ) мутобиқат мекунад.

Маврид ба тазаккур аст, ки диссертатсияи тақризшаванд дар доираи барномаҳои дурнамои корҳои илмӣ - таҳқиқотии кафедраи ҳукуқи ҷиноятӣ, криминалистика ва пешгирии коррупсияи Донишгоҳи давлатии ҳукуқ, бизнес ва сиёсати Тоҷикистон дар доираи мавзӯи «Сиёсати ҳукуқӣ- ҷиноятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон дар даврони муосири рушд (барои солҳои 2016-2020)» ва Самтҳои афзалиятноки таҳқиқоти илмӣ ва илмию техникӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2021-2025, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи самтҳои афзалиятноки таҳқиқоти илмӣ ва илмию техникӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2021-2025” қабул шудааст, омода гардидааст.

Мубрам будани мавзӯи таҳқиқоти диссертатсия. Мубрамияти мавзӯъ воқеан аз ҷониби муаллиф бо якчанд омилҳо асоснок карда шудааст: якум, терроризм, баҳусус таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё ҷамъиятии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ва инчунин як қатор омилҳое, ки ҷинояти террористиро ба вучуд меоранд, яке аз таҳдидҳои асосӣ ба амнияти миллии Тоҷикистон номида шудааст. Тибқи рейтингҳои байналмилалӣ, Тоҷикистон давлати дорои сатҳи баланди терроризм дониста мешавад. Тоҷикистон дар сафи пеши мубориза бо терроризму ифротгарӣ дар ҷаҳони муосир қарор дошта, бо сиёсати

устувори худ дар таъмини суботу амнияти миңтақавӣ ва байналмилалӣ саҳми чиддӣ мегузорад. Ҳанӯз баҳри мубориза бо терроризм ва экстремизм соли 1999 як зумра санадҳои ҳуқуқии меъёри қабул шуданд. Таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё ҷамъиятии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва инчунин як қатор омилҳое, ки ҷинояти террористиро ба вучуд меоранд, яке аз таҳдидҳои асосӣ ба асосҳои соҳти конститутсионӣ ва амнияти миллии Тоҷикистон номида шудааст. Таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё ҷамъиятии ҔТ (терроризми сиёсӣ) дар шароити муосири таърихӣ ва иҷтимоиу иқтисодӣ, бешубҳа, яке аз усулҳои муборизаи сиёсӣ гардид. Дар қонунгузории ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон категорияи «терроризми сиёсӣ» вучуд надорад ва ин яке аз норасоиҳо дар қонуни ҷиноятӣ мебошад. Дар КҔ ҔТ терроризми сиёсӣ дар шакли таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ва арбоби ҷамъиятий ифода мегардад.

Дуввум, бо мақсади тақвияти асосҳои соҳтори конститутсионии Ҷумҳурии Тоҷикистон, истиқлолияти давлатӣ ва тамомияти арзӣ, якпорчагии Ватан, пойдориву бардавомии давлати Тоҷикистон, таҳқими демократия, таъмини рушди иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангӣ, ҳифзи арзишҳои таърихии давлатдории миллий, фароҳам овардани шароити зиндагии арзанда ва инкишофи озодона барои ҳар як инсон, 25 декабря соли 2015 Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллий – Пешвои миллиат қабул гардид, ки вазъи сиёсӣ ва ҳуқуқии Асосгузори сулҳу ваҳдати миллий – Пешвои миллиатро ҳамчун бунёдгузори давлати соҳибиستиколи Тоҷикистон, сулҳу ва ваҳдати миллий муқаррар мекунад. Лекин то имрӯз ҳифзи ҳукуқӣ-ҷиноятии ҳаёти Асосгузори сулҳу ваҳдати миллий – Пешвои миллиат дар сатҳи КҔ ҔТ, дар моддаи алоҳида ҷой надорад.

Сеюм, муаллиф дуруст асоснок менамояд, ки дар КҔ ҔТ маънидод кардани чунин ҷиноят, ба монанди таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё ҷамъиятий ба мағҳуми умумии муқарраротҳои дар КҔ ҔТ барои ҷиноятҳои хотимаёфта ва сӯиқасд ба ҷиноят мухолифат мекунад ва он имкон намедиҳад, ки ба тафриқагузории ҷавобгарии ҷиноятӣ вобаста аз оқибатҳои руҳдодаро муайян намудан зарур аст. Ҳамзамон дар м. 310 КҔ ҔТ муайян намудани моҳияти мағҳумҳои “таҷовуз”, “арбоби давлатии ҔТ” ва “арбоби ҷамъиятии ҔТ”, ки дар рафти бандубаст ба мақомоти тафтишотӣ мушкилӣ меоварад, асосноккунии илмиро талаб мекунад.

Чорум, интихоби мавзуъ ба “Самтҳои афзалиятноки таҳқиқоти илмӣ ва илмию техникӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2021-2025”, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи самтҳои афзалиятноки таҳқиқоти илмӣ ва илмию техникӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои

2021-2025” тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад, яъне таҳқиқ намудани чунин мавзульҳо барои давлату ҳукумат аҳамияти хоса дорад.

Асосҳои собитсозандай мубраммияти мавзӯи диссертатсияи тақризшаванда зиёд буда, бо ҳолатҳои қайдшуда ба итном намерасанд. Кори илмии М.М. Акилова саривақтӣ буда, дар он масъалаҳои муҳимми мураккаб ва баҳсноки илми ҳуқуқи чиноятӣ мавриди таҳқиқ қарор гирифтаанд. Бо дарназардошти мавҷуд будани нуқсонҳои қонунгузорӣ ва баҳсҳои муҳаққиқон вобаста ба масъалаи ҷавобгарии чиноятӣ барои таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё ҷамъиятии Ҷумҳурии Тоҷикистон мавзӯи мазкур таҷдиди назарро талаб менамояд. Аз ин лиҳоз, ҳулосаҳои манзурнамудаи муаллифи рисола қобили дастгирӣ мебошанд.

Вобаста ба ин, аз нигоҳи илмӣ-назариявӣ тадқиқоти диссертационии мазкур мубрам ба ҳисоб меравад.

Дараҷаи навғонии диссертатсия ва нуктаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод шудаанд, дар он ифода меёбанд, ки диссертатсияи мазкур нахустин пажуҳиши мукаммали илмӣ оид ба ҷавобгарии чиноятӣ барои таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё ҷамъиятии Ҷумҳурии Тоҷикистон бо забони давлатӣ ба шумор меравад.

Таҳқиқоти диссертационии Акилова М.М., дар муҳити илми ҳуқуқи чиноятӣ аз зумраи нахустин таҳқиқоти диссертационие мебошад, ки вобаста ба рушди қонунгузории миллӣ, таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқии қонунгузории чиноятии давлатҳои аъзои Иттиҳоди Давлатҳои Мустанқил, тавсифи ҳуқуқии чиноятии аломатҳои объективию субъективӣ, омӯзиши маълумоти амалий вобаста ба мавзӯи номбурда, яъне ҷавобгарии чиноятӣ барои таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё арбоби ҷамъиятии ҶТ мебошад. Дар баробари ин, аз ҷониби муҳаққиқ ҳамчунин коркардҳои дигари вобаста ба ҳалли мушкилот ҳангоми татбики меъёрҳои қонунгузории чиноятӣ ба миён гузошта шудаанд, ки аз нигоҳи мо қобили таваҷҷӯҳ ва баррасӣ мебошанд.

Диссертант вазифаҳои гузоштаи ҳудро дар самти таҳқиқоти диссертационии мазкур тавассути нуктаҳои илмии ба ҳимоя пешниҳоднамудааш пурра инъикос намуда, ҷиҳати расидан ба ҳадафҳои ҳуд аз сарчашмаҳои гуногуни илмӣ вобаста ба масъалаи ҷавобгарии чиноятӣ барои таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё арбоби ҷамъиятии ҶТ истифода намудааст, ки онҳо дар маҷмуъ, навғонии таҳқиқоти диссертациониро таъмин намудаанд. Нуктаҳои илмие, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, ҷанбаҳои назариявӣ, қонунгузорӣ ва амалии чинояти таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё арбоби ҷамъиятии ҶТ-ро ифода менамоянд.

Нуктаҳои ба химоя пешниҳоднамудаи муаллифи рисолаи илмиро ба чунин гурухҳо чудо намудан имконпазир мебошад:

- навгонихои хусусияти назариявидошта, ба монанди муайян намудани категорияи “ҷабрдида” дар таркиби м. 310 КҶ ҶТ. Муаллиф дуруст пешниҳод менамояд, ки яке аз мушкилии асосии м. 310 КҶ ҶТ ин дарҷ нагардидани ҷабрдида дар шахсияти арбоби давлатӣ ё ҷамъиятӣ дар таркиби ин ҷиноят мебошад. Дар сатҳи таҳқиқоти диссертационӣ асоснок карда шудааст, ки кӣ метавонад ба сифати арбоби давлатӣ ва ҷамъиятӣ баромад кунад. Ба арбоби ҷамъиятӣ, ба ақидаи боэътиими диссертант аслан шахсе, ки дар фаъолияти ҷамъиятҳои сиёсӣ, ҳизбҳо фаъолона иштирок мекунад, дохил мебошад ва бояд дорои хусусиятҳои зерин бошад: 1) шаҳрванди ҶТ бошад; 2) аз номи як гурӯҳи ҷомеа ва ба манфиати ин гурӯҳи ҷомеа ҳам дар дохили давлат ва ҳам берун аз он амал кунад; 3) инъикоси манфиатҳои гурӯҳҳои даҳлдори ҷомеа дар соҳаҳои гуногунро (масалан, дар соҳаҳои иқтисод, фарҳанг, сиёsat) ба амал барорад; 4) аз ҷониби аъзо ё иштирокчиёни иттиҳодияи ҷамъиятӣ интиҳоб ё таъин карда шавад; 5) фаъолият ва ваколатҳои он ба воситаи Конститутсияи ҶТ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, инчунин оинномаи иттиҳодияи ҷамъиятӣ ба таври қатъӣ танзим карда шавад; 6) қодир бошад, ки ба як қисми ҷомеа таъсир расонад. Пешниҳоди дигари муаллиф, ки хусусияти назариявӣ дорад ва барои бандубости ҷинояти таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё ҷамъиятии ҶТ нақши ҳалқунандаро мебозад, ин муайян намудани мағҳуми “таҷовуз” мебошад. Муаллиф асоснок намудааст, ки истилоҳи “таҷовуз” дар таркиби ин модда хусусияти ба ҳуд ҳосро дорад, яъне он бояд дар шакли куштор ё сӯйиқасд ба куштор ифода гардад, зоро истилоҳи “таҷовуз” дар доктринаи ҳуқуқи ҷиноятӣ ва амалияи он одатан ҳамчун «куштор», «сӯйиқасд ба куштор» ва «расонидани зарар» дарк карда мешавад.

- навгонихое, ки ба такмили қонунгузорӣ равона гардидаанд, яъне дар заминаи ин диссертант як зумра тавсияҳои илман асосноки худро баҳри таҷдиди қонунгузории ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон пешниҳод намудааст. Аз ҷумла, дар ин баҳш муаллиф пешниҳод ва асоснок намудааст, ки бо қабули Қонуни ҶТ дар бораи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат дар назди Қонуни ҷиноятӣ масъалаи ҳифзи ҳуқуқӣ–ҷиноятии таҷовуз ба ҳаёти Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат ба миён омадааст. Ҳарчанд Қонун соли 2015 қабул шуда бошад ҳам, аммо то ҳол дар КҶ ҶТ меъёри мушаххаси алоҳида вобаста ба таҷовуз ба ҳаёти Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат ҷой надорад. Бинобар ин пешниҳод карда мешавад, ки дар КҶ ҶТ барои таҷовуз ба ҳаёти Асосгузори сулҳу

ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат ҷавобгарии ҷиноятӣ дар шакли моддаи алоҳида пешдинӣ карда шавад. Ҳамчунин ҷунин пешниҳодҳои муаллиф дикқатчалбунанда буда, аз нигоҳи илмӣ дуруст мебошанд: 1) Дар қисми 2 м. 23 КҶ ҶТ ҷунин илова карда шавад: “барои содир намудани ҷиноятҳои таҷовуз ба ҳаёти Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат (м. 310), таҷовуз ба ҳаёти Президенти ҶТ ё дигар арбоби давлатӣ ё ҷамъиятӣ, ки таъмини амнияти давлатӣ аз онҳо вобаста аст (м. 310¹) ҷавобгарии ҷиноятӣ аз синни 14 солагӣ муқаррар карда шавад”. Зоро синну соли субъект, бо мазмуни тарафи объективии м. 310 КҶ ҶТ мувофиқат намекунад. Объективан оқибатҳои воқеии таҷовуз ин фаро расидани марг ва ба саломатии ҷардида дараҷаи гуногуни зарар расонидан мебошад, пас синну соли субъекти ҷиноят низ бо ҷиноятҳои одамкушӣ (м. 104) ва расонидани зарари вазнин ё дараҷаи миёна ба саломатӣ моддаҳои (110–111 КҶ ҶТ) бояд мувофиқ бошад; 2) Дар м. 1 Қонуни ҶТ “Дар бораи муқовимат бо терроризм” мағҳуми терроризми сиёсӣ дар шакли зерин илова карда шавад: “терроризми сиёсӣ яъне таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё ҷамъиятӣ, ки таъмини амнияти давлатӣ аз онҳо вобаста аст ва ин кирдор бо мақсади суст кардани асосҳои соҳти конститутсионӣ ё амнияти давлат, ҳамчунин бо мақсади қатъ гардонидани фаъолияти давлатӣ ё дигар фаъолияти сиёсӣ ё содир намудани ҷунин кирдор бинобар интиқом барои ҷунин фаъолият (акти терористӣ) содир шуда бошад”.

- навғониҳое, ки хусусияти амалий доранд, яъне он таклифу пешниҳодҳои асосноки илмӣ, ки аз таҳлили таҷрибаи судӣ ба миён омадаанд ва дар самти бартараф кардани мушкилиҳои ҷойдошта дар амалияи судӣ кумак мерасонанд. Аз ҷумла, мушкилотҳои вобаста ба тафриқагузории таркибҳои ба ҳам монанди таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё арбоби ҷамъиятӣ бо ҷиноятҳои одамкушӣ (м. 104 КҶ ҶТ), терроризм (м. 179 КҶ ҶТ), истифодаи зӯроварӣ ба муқобили намояндаи ҳокимијат (м. 328 КҶ ҶТ) ва ҳамла ба шахсон ва муассисаҳои таҳти ҳимояи байналмилалӣ қарордошта (м. 402 КҶ ҶТ), пешниҳод карда шудаанд.

Асоснокӣ ва эътиимоднокии ҳулосаҳо ва тавсияҳои диссертатсия.

Қайд намудан зарур аст, ки асоснокӣ ва эътиимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот ба таҳлили воқеъбинона ва ҳаматарафаи пажуҳишҳои назариявӣ, қонунгузорӣ ва амалии марбут ба паҳлуҳои гуногуни масоили ҷавобгарии ҷиноятӣ барои таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё арбоби ҷамъиятии ҶТ, таҳлили натиҷа ва ҳулосаҳои дар илм пазируфташуда, табииати ҳуқуқӣ, мағҳумҳо, ақидаҳо ва тавсияҳои назарию амалии муаллиф, нуктаҳои илмии таҳқиқот, таҳқики ҳолати қунунӣ ва роҳҳои такмили меъёрҳо оид ба ҷинояти

тачовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё арбоби ҷамъиятии ҶТ (м. 310 КҔ ҶТ), асос меёбанд.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо. Муаллиф дар раванди таҳияи диссертатсия натиҷаҳои таҳқиқот, хулосаҳои илмӣ ва пешниҳодҳоро ба он асоснок намудааст, ки баҳри такмили қонунгузории самти бандубости ҷинояти тачовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё арбоби ҷамъиятии ҶТ, тақвияти усулҳои муосири пешбуруди кор дар ин соҳа равона гардидаанд. Дар ин замина аҳамияти илмии таҳқиқот дар таҳияи асосҳои назариявии коркарди низоми донишҳои мавҷуда оид ба масъалаҳои ҷавобарии ҷиноятӣ барои тачовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё арбоби ҷамъиятии ҶТ ифода ёфтааст. Натиҷаҳои таҳлил бо дарназардошти ҳифзи манфиатҳои миллӣ, устуворӣ ва эътиомнокии ҳокимиюти давлатӣ, ҳифзи соҳти конституціонӣ ва амнияти давлат омода гардида, метавонанд боиси такмили меъёрҳои амалкунандай қонунгузории ватаний, аз ҷумла КҔ ҶТ, қонунгузории ҷиноятии давлатҳои аъзои ИДМ, Қонунҳои конституционии Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат», «Дар бораи судҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон», «Дар бораи мақомоти прокуратураи Ҷумҳурии Тоҷикистон», «Дар бораи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон», Қонунҳои ҶТ «Дар бораи амният», «Дар бораи мубориза бар зидди терроризм» ва ғайра гарданд.

Дар баробари ин, аҳамияти амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо натиҷагирий аз хулосаҳониҳо ва тавсияҳои пешниҳодгардида ба такмили минбаъдаи қонунгузорӣ бахшида шуда, дар самти бандубости ҷинояти тачовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё арбоби ҷамъиятии ҶТ, фаъолияти қонунгузорӣ ва қонунтатбиқунии судҳо ва дигар мақомоти ҳифзи ҳуқуқ, омода намудани қарорҳои Пленуми Суди Олӣ мусоидат менамояд.

Хулосаҳои диссертатсия дар раванди таълими фанҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ, криминология, “Ҷиноятҳо ба муқобили ҳокимиюти давлатӣ”, таҳқиқоти диссертационӣ аҳамияти қалон доранд.

Дараҷаи эътиомнокии натиҷаҳои таҳқиқот. Таҳлили диссертатсия, ақидаҳо, нуктаҳои илмӣ, хулосаҳо, мағҳумҳои илмӣ, проблемаҳои қонунгузорӣ ва амалӣ, ки аз тарафи муаллиф пешкаш шудаанд, муайян намудани мавқеи мустақили хеш, асосноккунии нуктаҳои илмӣ ва хулосаҳо бо истифода аз доираи кофии маводи илмӣ ва таҷрибаи амалӣ аз он шаҳодат медиҳад, ки таҳқиқоти мазкур мустақилона навишта шуда, эътиомнок мебошад. Эътиомнокии таҳқиқоти диссертатсия, инчунин, аз истифодаи заминаҳои васеи таҷрибавӣ, ки дар шакли маълумотҳои гуногуни оморӣ,

чамъбаси маводи таҷрибаи судӣ ва таҳлили як қатор парвандаҳои чиноятӣ оварда шудаанд, бармеояд.

Ҳамчунин, натиҷаҳои таҳқиқоти рисолаи илмӣ ба он хотир эътимодноканд, ки онҳо дар асоси таҳлили Конститусиияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, Кодекси чиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон, Кодекси иҷрои ҷазои чиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон, Консепсияи сиёсати хуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон, Қарорҳои Пленуми Суди Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва гайра ба даст омадаанд.

Бояд қайд намуд, ки дар баробари комёбихои иброзгардида, инҷунин дар рисолаи илмӣ баъзе масъалаҳои баҳсноки илмӣ ҷой доранд ва онҳоро ба таври зерин метавон манзур намуд:

1. Ҳангоми таҳлили зербоби «Фарқияти таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё ҷамъияти аз таркибҳои ба он монанд» муаллиф диққати маҳсус ба масъалаи ҷойгиршавии чинояти баррасишавандаро дар боби 29 КҔ ҖТ мавриди таҳлил қарор надодааст. Дар сатҳи диссерватсия қайд гардидааст, ки чинояти мазкур як намуди терроризм, яъне терроризми сиёсӣ мебошад. Пас саволе ба миён меояд, ки оё беҳтар нест, ки моддаи 310 КҔ ҖТ дар гуруҳи чиноятҳо ба муқобили амнияти ҷамъияти ҷамъияти ва саломатии аҳолӣ ҷойгир карда шавад? Яъне дар якҷояй бо моддаи 179 КҔ ҖТ (терроризм).

2. Дар сати таҳлили масъалаи «Таҳлили муқоисавӣ-хуқуқии таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё ҷамъияти дар доираи қонунгузории чиноятии давлатҳои аъзои ИДМ» дар баробари дигар давлатҳо муаллиф КҔ Украинаро низ таҳлил намудааст. Бояд қайд намуд, ки Ҷумҳурии Украина аз ҳайати ИДМ баромадааст. Аз ин рӯ, шарҳи сабаби таҳлили КҔ Ҷумҳурии Украина дар диссерватсия ҳамчун давлати аъзои ИДМ, аз ҷониби муаллиф талаб карда мешавад.

3. Дар пешниҳоди № 8 муаллиф қайд намудааст, ки аз матни м. 310 КҔ ҖТ ибораи “акти террористӣ” хориҷ карда шавад. Бояд қайд намуд, ки м. 310 КҔ ҖТ, чи тавре, ки худи муаллиф эътироф намудааст. Як намуди маҳсуси терроризм мебошад. Агар мо инро аз матни КҔ ҖТ хориҷ намоем, пас дар оянда мо онро метавонем ҳамчун акти террористӣ баҳогузорӣ намоем. Шарҳи васеъ ва асосноккунии ин ҳолат аз ҷониби муаллиф талаб карда мешавад.

Дар умум мулоизаҳои мазкур ҳусусияти мубоҳисавӣ дошта, аҳамияти илмии таҳқиқоти диссерватсиониро кам намегардонанд ва баҳои мусбати онро тағиیر намедиҳад. Дар ин баробар ҳулосаҳои мавриди таҳқиқ пешниҳоднамудаи Ақилова М.М., мантиқан дуруст ва илман асоснок мебошанд.

Нашри натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандай илмӣ. Ақилова М.М. муаллифи 10 маводи илмӣ, аз ҷумла 5 мақола дар маҷаллаҳои тақризшаванде ва 5 мақола дар дигар журнالҳо мебошад, ки ба таҳлили паҳлӯҳои гуногуни «Таҳлили ҳуқуқӣ – ҷиноятӣ таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ё ҷамъиятии Ҷумҳурии Тоҷикистон» бахшида шудаанд.

Ғайр аз ин, муҳтавои асосии хулосаҳои таҳқиқоти диссертационӣ ва мақолаҳои илмии навишташударо дар конференсияҳои гуногуни илмӣ - амалии сатҳи байналмилалӣ ва ҷумҳурияйӣ маърӯза намудааст. Зикр намудан ба маврид аст, ки теъдоди маводи чопшуда ба банди 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувоғиқ мебошад.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестационии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Таҳқиқоти илмии диссертационии анҷомёфтаи Ақилова М.М., ба талаботи банди 31 ва 33 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мутобиқ мебошад. Таҳлил ва омӯзиши муҳтавои мавзӯъ нишон медиҳад, ки диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шудааст, зеро мазмун ва мантиқи он дорои ягонагии дохилӣ мебошад. Гузашта аз ин, муаллиф саҳми шаҳсии ҳудро дар нуктаҳои илмӣ ва пешниҳоду тавсияҳои амалӣ, инчунин мақолаҳои илмие, ки ба ҳимоя пешниҳод шуда, ҳамчун навғонии илмии диссертационӣ маҳсуб меёбанд, нишон додааст.

Қисмати хотимавии тақриз. Хулоса, рисолаи Ақилова М.М. аз нигоҳи мубрамият, ном ва нақши мавзӯъ, муқаддима, бобҳо ва зербобҳо, хулосаю сарчашмаҳо пайдарҳам, бо услуби илмӣ, мантиқӣ таҳия гардидааст. Омӯзиши матни пурраи диссертатсия ва автореферата Ақилова Муқадас Мирмуҳамадовна ифодагари он аст, ки он кори анҷомёфта буда, дорои навғониҳои илмӣ ва натиҷаҳои боэътиҳод мебошад. Автореферат ва корҳои илмии чопшуда мазмуни асосии кори диссертациониро инъикос менамоянд. Таҳқиқоти диссертационӣ аз рӯйи мазмун ва мантиқ ба талабот ҷавобгӯ буда, натиҷаҳои бадастомада дар тавсееи асосҳои назарияйӣ ва методологӣ барои пешгирии ҷиноятӣ таҷовуз ба ҳаёти арбоби давлатӣ ва ҷамъиятии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар кишвар нақши муҳим ҳоҳанд дошт. Пешниҳод, хулоса ва нуктаҳои илмие, ки дар диссертатсия иброз гардидаанд, судманд ва саривақтӣ буда, онҳо ҷиҳати бартараф намудани холигии илми ҳуқуқӣ ҷиноятӣ, криминология ва ҳуқуқӣ иҷроӣ ҷазоӣ ҷиноятӣ равона шудаанд.

Дар маҷмӯъ, Ақилова Муқадас Мирмуҳамадовна, сазовори дарёғти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08. -

Хукуки чиноятӣ ва криминология; ҳукуки ичрои ҷазои чиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) мебошад.

Тақриз дар асоси талаботҳои мавҷуда, маҳсусан бандҳои 76, 77, 78, 79 ва 81 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, таҳия ва пешниҳод гардидааст.

Муқарризи расмӣ:

Номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, профессори
кафедраи ҳукуки Донишкадаи олии сарҳадии
Кумитаи давлатии амнияти миллии
Ҷумҳурии Тоҷикистон

 Хусейнова М.С.

Имзои “Хусейнова Миҷгона Собировна”-ро
тасдиқ менамоям сардори шуъбаи кадрҳои
Донишкадаи олии сарҳадии Кумитаи давлатии
амнияти миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон

Бурҳонов М.

“94” февраляи соли 2023

Суроғ: Донишкадаи олии сарҳадии Кумитаи давлатии амнияти миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон (734025, ш. Душанбе, кучай Турдӣ 42. Телефон: (+992 37) 2273374; (+992) 93 553 55 47, E-mail: munajon_83@mail.ru